

PÄRSKE 1/2008

Toimitus ja taitto

Heidi Kock, Reija Lång, Riitta Hämäläinen, parske@helsinginmelojat.fi

Sovi Pärskeen 2/2008 jutuista ja kuvista etukäteen.

Kansi

Jäänsärkijä joulukuussa 2007. Kuva Erkki Nieminen.

PÄRSKE 1/08

Puheenjohtajalta	s. 3
Esittelyssä: uusi hallitus	s. 4
Talvimelontaa	s. 6
Uutta kalustoa: intiaanikanootit	s. 10
Muinaismelontaretki	s. 12
Tilastoja	s. 15
Retkiryhmä ja koulutus	s. 16
Uimahalliharjoitukset	s. 17
Tiedotteita ja HeMen toimihenkilöt	s. 18
Kevätkokouskutsu	s. 19
HeMen maksut 2008	s. 20

Kanoottivajat

Soutustadion SS (valkea betonirakennus)

Mustikkamaa MM (puutalo Mustikkamaan siillan länsipuolella)

HeMen hallitus vuonna 2008**Puheenjohtaja**

Eeva Hagel

eeva.hagel@kolumbus.fi, p. 0400-774520

Varapuheenjohtaja

Juha Koivisto

juha.koivisto@iki.fi

Hallituksen sihteeri

Mirja Hämäläinen

mirja.hamalainen@fimnet.fi, p. 050-5252843

Muut jäsenet

Timo Korvola

timo.korvola@iki.fi

Lauri Laakso

lauri.laakso@iki.fi, p. 050-4114975

Reija Lång

remalang@gmail.com

Teemu Puha

teppuha@gmail.com, p. 050-3607626

Ilkka Salmi

ilkka.salmi@iki.fi

Mika Sylvelin

mikasyvelin@hotmail.com, p. 050-5181434

- PUHEENJOHTAJALTA -

Aivan järjetön odotus.

*Vielä monta kuukautta/viikkoa/päivää siihen kun pääsee
luodolle. Vai onko?*

Jokohan sinne pääsisi huomenna?

Suuri enemmistö meistä melontaan hurahtaneista jo odottanee jäiden lähtöä, jotta pääsy rakkaaseen retkisaareen olisi mahdollista – meloen, mitenäs muuten. Osa kuitenkin vartoo vasta jäiden jäätymistä, sillä onhan se saari siellä talvellakin!

Rakas lähiretkeilysaaristomme odottaa nyt talvisia vieraitaan. Kun jää alkaa kantaa, osa meistä vaihtaa kanootin retkiluistimiin tai suksiin. Jotkut vetävät jalkaan lumikengät, ja suuntaavat tuttuun saaristoon niiden kanssa. Siellä se kuitenkin on koko ajan odottamassa meitä – oma luotomme!

Toisilla melontakausi on vasta päättynyt, toisilla viimeisistä melanvedoista on kulunut jo pitempi tovi. Melontakauden pituus kun on hyvin erilainen riippuen paitsi keleistä, myös melojan mieltymyksistä ja taidoista.

Vaikka mistään varusteurheilusta en haluaisi melonnan yhteydessä puhua, on varusteillakin melontakauden pituuteen suuri merkitys. Toiset melovat myös talvella. Se asettaa jo vaatimuksia paitsi osaamiselle ja varus-

Kuva: Sam Crowley

teille, myös tiedolle, kokemukselle ja asenteille. Kun ne ovat kunnossa, on talvimelonta kokemisen arvoista. Suosittelen lämpimästi!

Itse en odota niinkään jäiden tuloa tai sulamista kokonaan pois. Odotan sitä ensimmäistä melontakeloista

avantoa, johon työntää kajakki. Ja eniten odotan sitä kevään ensimmäistä melontaa pikkuisten jäävuorten välissä.

Pidät viimein kädessäsi vuoden tauon jälkeen ilmestyvää, vuoden 2008 ensimmäistä ja kovin odotettua Pärskettä. Lehti on kokenut uudistuksia uuden toimittajakunnan käsissä. Tämäkin lehti, niinkuin kaikki seuramme toiminnot on toteutettu puhtaasti talkoovoimin. Kiitos Heidi, Riitta ja Reija sekä kaikki lehden teossa avustaneet! Kiitos myös kaikille muille talkoolaisille, jo etukäteen – tänä vuonna on nimittäin jälleen paljon hommia tehtävänä!

Lumisia meriretkiä, toivoo

Eeva

Pärske kysyi:

- 1) Mikä on roolisi hallituksessa ja HeMeen liittymisvuotesi?
- 2) Millainen meloja olet?
- 3) Mikä on mielestäsi parasta melonnassa?
- 4) Mikä on viestisi jäsenille?

MIRJA HÄMÄLÄINEN

- 1) Hallituksen sihteeri, 2004
- 2) Olen retkimeloja, tavallisimmin hyvällä säällä. Joskus vain tekee mieli meloa säästä huolimatta. Melon mielelläni muiden kanssa, lähilenkkejä yksinkin. Vedän joskus retkiäkin, mieluummin yhteistyössä jonkun toisen kanssa, koska se on hausempaa. Pidän ruokapaikoista ja saarten tarjoamista nähtävyyksistä ja palveluista, toisin kuin monet tosimelajat. Melon myös talvella, jos vedet ovat avoimet eikä pääse luisturetkille.
- 3) Parasta melonnassa on ehdottomasti meri ja vielä kerran meri. Sitteen luonto ja vaihtuvat maisemat. Kesällä oma telttahuoneisto laakealla rantakalliolla valoisassa pohjolan suvessa.
- 4) Mukaan ja sekaan vaan!

TEEMU PUHA

- 1) 2005
- 2) Olen sileän kelin kesämeloja kajakilla. Kanootilla menee huonompikin keli.
- 3) Parasta on kun näkee paikkoja minne mantereelta käsin ei ole ilman venettä menemistä. Viimeiset kaksi kesälomaa ovat menneet kanootilla retkeillä Saimaan kansallispuistoissa. Kanootilla retkeilemme siksi että koira mahtuu mukaan, eikä reppunan tarvitse jäädä kaupunkiin sukulaisille hoitoon. Kanootti retkeilyvälineenä siksikin koska varusteiden ei tarvitse olla viimeisen päälle teknisiä ja pieniä mahtuaakseen tynnyreihin tai säkkeihin tai ylipäätään koko alukseen, eikä maihinnousu aiheuta huonossakaan rannassa päänsärkyä.
- 4) Popcornin valmistusta retkellä kannattaa ainakin kokeilla. Suosittelee!

JUHA KOIVISTO

- 1) Varapuheenjohtaja, 2006
- 2) Olen ennen kaikkea retkimeloja, mutta myös muita lenkkejä tulee usein tehtyä.
- 3) Parasta melonnassa on päästä hyvässä seurassa jonnekin ulos kaupungin kiireestä.
- 4) Osallistukaa aktiivisesti, HeMe on sellainen kuin jäsenet yhdessä siitä tekevät.

REIJA LÄNG

- 1) Tiedotusvastaava, 2007
- 2) Istahdin ensimmäistä kertaa elämässäni kajakkiiin vajaa vuosi sitten, joten vielä en oikein edes tiedä, millainen meloja olen ja mikä on se omin tapa harrastaa melontaa. Uteliaisuuttani olen kokeillut vähän kaikenlaista lyhyistä iltaretkeistä pidempiin viikonloppuretkiin. Retkimelonta mukavassa seurassa ja mieluiten tietysti mukavalla säälläkin voisi olla se oma juttuni. Siinä yhdistyy sopivalla tavalla retkeily ja melonta – molemmat itselle vastalöydettyjä rakkauksia. Melonan sosiaalinen puoli on minulle tärkeä, joten leppoisat kesäiltojen lenkit seurakavereiden kanssa kuuluvat viime kesän parhaisiin kokemuksiin.
- 3) Parasta melonnassa on meri ja vapaus päästä liikkumaan siellä! Odottelen kovasti, että taidot ja uskallus karttavat, ja melontareviiri laajenee näiltä lähivesiltä tuonne vähän kaukaisemmille ulapoille.
- 4) Avustakaa ahkerasti Pärskettä talvella ja käykää kesällä vaikka tiistairetkillä tutustumassa toisiinne!

LAURI LAAKSO

- 1) 2006
- 2) Melon mielelläni missä siihen vain tulee mahdollisuus eli olen täysin kaikkiruokainen, ja mikä väline vain käy, oli se sitten inkari, kumilautta tai kajakki. Pidän eniten aaltoilevasta merestä ja koskista – järvet ovat tylsiä. Lähivuosien suunnitelmissa on Zambesin lisäksi Kamtsatka.
- 3) Parasta on ehdottomasti surffaaminen tuulen tyyntymisen jälkeisessä myötääallokossa avoimella merellä, esimerkiksi Ahvenanmaan pohjoispuolella.
- 4) Varo ettei ahven pure varpaaseen!

Hallitus 2008, takarivissä vasemmalta: Mirja Hämäläinen, Teemu Puha, Juha Koivisto ja Mika Sylvelin, edessä vasemmalta: Lauri Laakso, Reija Lång, Eeva Hagel, Timo Korvola ja Ilkka Salmi.

EEVA HAGEL

1) Puheenjohtaja, 2004

2) Minä olen elämysmeloja. Jokainen reissu on Retki. Se voi olla lyhytkin, muutaman tunnin mittainen, mutta usein se kestää yön tai vähän useampia. Ikimuistoisimmat retket olen tehnyt kevätjäiden seassa, mutta aika kulta nopeasti karneimmatkin kokemukset, ja myönnettäköön että niitäkin on ollut. Myös muiden kouluttaminen ja jatkuva oman osaamisen laajentaminen kuuluu olennaisesti minun melontaharrastukseeni. Oppiminen on elämyksistä isoimpia!

3) Parasta melonnassa on yhteys luontoon, ja sitä kautta oman pienouden toteaminen. Ärtymys työasioista jää laiturille, ja kun kohta taas palaan, on aalto sen pyyhkäissyt ja huuhdellut teilleen.

4) Muiden huomioon ottaminen ja jäsenten välinen tasa-arvo erottaa HeMen useimmista muista seuroista. Se on aivan mieleltöntä! HeMessä jokaisella on oikeus ja mahdollisuus vaikuttaa seuran toimintaan omasta melontakokemuksesta, oppiarvoista tai iästä tms. riippumatta. Esim. uudessa hallituksessamme on mukavasti sekä konkareita että viime vuonna liittyneitä, naisia ja miehiä. Jokaisella jäsenellä on oikeus halutessaan osallistua eri ryhmien toimintaan, vaikka hallituksen istuntoihin. Tässä seurassa kenenkään ei ole pakko tehdä mitään, mutta jokaisella on siihen oikeus. Jäsen, käytä oikeuttasi! HeMessä arvostetaan jokaisen kekon kantamaa kortta tasapuolisesti.

TIMO KORVOLA

1) 1999

2) Teen kesäisin enimmäkseen ilta- ja päiväretkiä. Viikonloppu-retkiäkin tulee tehtyä, mutta ei juuri pidempiä.

3) Parasta melonnassa on kun pääsee nauttimaan luonnosta tarvitsematta lähteä kovinkaan kauas kaupungista. Ja tietysti hyvä surffi.

4) Ottakaa lunkisti, kyllä se siitä taas kesäksi muuttuu!

MIKA SYLVELIN

1) Talousasiat, 2002

2) Retkimelोजना voin itseäni pitää, koska iltalenkkeilykin tähtää vain hyvään retkikuntoon. Keväällä melon säässä kuin säässä, mutta kesälomalla kerättyjen kilometrien jälkeen siirryn hyvän sään melojaksi. Pääasiassa alla on ollut merikajakki, mutta koskikajakin ja avokanootin olen päättänyt opetella hallitsemaan seuraavan kymmenen vuoden aikana. Melkein jokaisena HeMe-vuotenani olen ollut kursseilla ohjaajana.

3) Parasta melonnassa taitaa olla se hetki kun kömpii aamulla teltasta ulos aamuaurinkoon ja tajuaa, että mähän olen täällä.

4) Kannattaa kokeilla eri aluksia, koska joku voi yllättää.

ILKKA SALMI

1) 2001

2) Olen mm. retki-, sunnuntai-, meri-, talvi-, kajakki- ja inkkarimeloja ja mielellään hyvällä säällä. Myös ohjaaja ja vetäjä.

3) Parasta melonnassa on meri, ja kuten englantilaiset sanovat "Sea kayaking is a special kind of freedom". Vapauden erityinen laji ilmenee esim. silloin kun punnertaa joulukuussa vastatuuleen ja räntää tulee vaakasuoaraan vasten kasvoja.

4) HeMe on aktiivinen seura koska seurassa on paljon aktiivisia jäseniä. Erityisesti sellaiset seura-aktiiviteetit kannattaa tsekata jotka tuntuvat oudoilta (melonta uimahallissa?) tai itselle vierailta.

MELOMAAN TALVELLA - MUTTA MITEN?

Vesillemeno jäänaskalien avulla

Kylmän vaarat - talvimelojan varusteita

Talvella vesi on kylmää. Yleensä pintavesi on nollasta muutamaa plusasteeseen. Veteen joutuminen vastaisi avantouintia vaatteet päällä ja ilman oikeaa varustautumista toimintakyky katoaisi muutaman minuutin päästä. Talvimelonnessa on turvallisuuden vuoksi välttämätöntä pukeutua veden lämpötilan mukaan, että selviäisi hengissä mahdollisesta kaatumisesta ja toimintakykyisenä sen jälkitilanteessa päästyään takaisin kajakkiiin.

Tyypillinen talvimelojan varustus näkyy oheisessa Soutustadionin laiturilla otetussa kuvassa sekä itselläni että Eva-Lotta Backman-Winquistillä. Olin lähettänyt muutamalle talvimelojalle kutsun uudenvuoden melontaa varten, ja oli mielenkiintoista nähdä kuinka samanlainen retkelle lähtijöiden varustus oli, vaikka siitä ei ollut etukäteen sovittu.

Varusteet

- Kuivapuku
- Neopreeninen kypärähattu ja pipo
- Kuivapuvun alla useita ohuita kerroksia polypropeenaa tai villaa
- Neopreenisaappaat
- Neopreeniset käsineet ja/tai melontarukkaset

Monet lähtevät nykyisin talviselle aktiivilomalle lämpimämpiin maihin ja parhaassa tapauksessa melovat siellä pätevien kouluttajien johdolla. Tässä artikkelissa pyrin omien noin kymmenen vuoden talvimelontakokemuksieni ja kouluttajastävieni kokemusten perusteella auttamaan aloittelevaa talvimelojaa turvallisesti matkaan luonnonvesillä Suomen talvessa.

Teksti: Jukka Linnonmaa

Kuvat: Antti Linnonmaa, Jöns Aschan

yleisimmin myytävä kuivapukumalli on Halti/Liukko Survival Suit, joka näkyy kuvassa Eva-Lotalla.

Testaan kuivapukuni uimalla vähintään pari kertaa vuodessa ja jos se yhtään vuotaa, se pitää paikata. Kuivapuku kun ei toimi, jollei se pidä vettä ulkopuolellaan. Kuivapuvun kauluksessa ja käsissä on lateksitiivisteet, jotka ennen pitkää vanhenevat ja repeävät, eli niitä joutuu silloin tällöin uusimaan. Kauluksen lateksimansetin olen joutunut uusimaan noin neljän vuoden välein. Eli jonkin verran kuivapuvussa on askartelua (tai maksettuja huoltotöitä – esimerkiksi Liukko huoltaa pukuja Suomessa), jos aikoo sen pitää

Talvimelojien pukeutumista

kunnossa. Positiivisena puolena on sitten mahdollisuus meloa ja vaikka treenailla reskutuksia jäälautojen seassa.

Muut talvimelontavarusteet ovatkin sitten lähempänä normaalia melontavaatetusta. Sukellus- ja melontaliikheet myyvät neopreenisiä kypärähattuja ja -hansikkaita sekä saappaita ja melontavarusteliikkeitä erilaisia melontarukkasia. Rukkaset on hyvä olla kesäläkin mukana siltä varalta, että kädet palelevat.

Muusta erityisvarustuksesta kannattaa mainita jäänaskalit. Niillä on käyttöä rantautuessa tai lähtiessä jäältä veteen, kun jäätä pitää saada hyvä ote. Toki niillä olisi käyttöä myös uimasilleen joutuneena jäälle pääsyn, mutta lähdän tässä siitä, että talvimeloa on treenannut taitonsa sellaisiksi, että päätyy aina takaisin kajaksiinsa, jos jotakin tapahtuisikin.

Jäänaskaleita myydään pilkkijöille ja muille jäälläliikkujille turvavälineeksi. Itse olen tehnyt omani rautakaupan halpakorissa olleista noin euron maksaneista ruuvimeisseleistä katkaisemalla kärjet ja teroittamalla ne kulmahiomakoneella. Jäänaskalit kannattaa liittää yhteen pitkäköllä narulla, jotta ne yltävät jäähän kummallakin puolella kajakkia, kun naru menee kajakin kannen yli.

Jäiseltä rannalta vesille

Jää aiheuttaa monenlaisia haasteita melojalle. Ensin tulee vastaan käytännön kysymys: miten jäiseltä rannalta pääsee vesille?

Seuraavaa tekniikkaa olen itse käyttänyt: kajakkia vedetään jäällä, kunnes ollaan lähellä jään reunaa, mutta missä jää ei vielä petä. Sitten mennään kajakiin ja laittaudutaan melontavalmiiksi aukkopeitetä myöten. Tämän jälkeen kajakin voi vetää jäänaskaleilla eteenpäin veden reunaan saakka. Joskus

jää murtuu viimeisillä metreillä kajakin alla, ja joskus naskalikin menee kahvaa myöten jään läpi. Kun on valmiiksi kajakissa, ei jään murtumisesta alla ole haittaa, kunhan kajakki jää kellumaan kokonaan veden varaan. Jos jää murtuu vain keulan alta, pari rivakkaa vetoa vie melojan vesille, sillä jos perä jää jään päälle, on tilanne erittäin epästabili, kunnes päästään kokonaan vesille.

Jäänaskalin menosta jään läpi sen sijaan on se haitta, että jään terävät särmät voivat aiheuttaa haavan. Onnistuin kerran saamaan molemmat pikkusormeni verille samalla kerralla – tämän jälkeen olen käyttänyt jäänaskaleita aina hanskat kädessä.

Rantautuminen

Rantautuminen jäiselle rannalle tapahtuu käänteisessä järjestyksessä. Erona on, että pitää päästä vauhdilla mahdollisimman pitkälle kantavalle jäälle, ettei jää taas kiikkumaan keula jäällä ja perä vedessä. Otetaan mahdollisimman paljon vauhtia, ja jään reunalle päästessä heitetään paino taakse, jolloin kajakki ”keulii” jään päälle. Tämä tekniikka toimii, kun jään reuna on veden tasossa tai sen alapuolella – paksulle vedestä

nousevalle reunallehan voi yrittää nousta kuin laiturille ja toivoa, että se kestää.

Talvirantautumiset ovat kajakille varsin rankkoja toimenpiteitä. Jos jään reuna on terävä, voi kölistä lähteä lastua. En tiedä, miten seuramme suhtautuu kalustonsa pahoinpitelyyn jäissä – itse melon talvella yksinomaan omalla kalustollani, nykyisin kölinauhalla vahvistetulla Explorerillani.

Jäiden seassa etenemisessä on myös niksinsä. Juuri jäätynyt ohut jääpeite murtuu kajakin alla noin 5 mm paksuuteen asti helposti. Oma periaatteeni on, että jos en pysty helposti lyömään melankärkeä jään läpi, en lähde yrittämään kajakillakaan sen rikkomista.

Ahtojäät muodostavat toisen ongelman. Tätä tapahtuu lähinnä keväisin, kun jääpeite rikkoutuu jäämurskaksi, lautoiksi ja sohjoksi. Ne liikkuvat tuulen mukana ja niissä eteneminen on vaikeaa ja joskus jopa mahdotonta.

Pelottavin talvimelontakokemus itselläni liittyy juuri tällaiseen tilanteeseen, jossa vesillä ollessani nousi sumu ja tuulen suunta muuttui. Yrittäessäni takaisin rannalle, tuuli

Jäälle rantautuminen vauhdilla ja heittämällä paino taakse

oli painanut ahtojäämurskan rantaa vasten, enkä sumun vuoksi nähnyt onko minun puskettava jääsohjossa muutama kymmenen metriä vai puoli kilometriä. Jouduin keikutamaan kajakkia aina saadakseni hieman vettä sen ympärille ja pystyin etenemään muutaman metrin kerrallaan. Olin todella tyytyväinen, kun lopulta sumussa hämmötti hiekkaranta, jolle olin yrittämässä.

Mihin melomaan?

Kylmän veden aikana kannattaa minimoida riskejä erityisen tarkasti. Eli kannattaa mennä melomaan sellaiseen paikkaan, jossa pystyy helposti pelastautumaan, jos jotakin kävisi. Järvet ja varsinkin hiljaa virtaavat joet ovat hyviä talvimelontakohteita, joissa kokeilla lajia. Joissa vesi pysyy virtauksen vuoksi yleensä avoimena vielä pitkään sen jälkeen kun järvet jäätyvät, ja rannatkin ovat aina lähellä. Omasta talvimelonnastani suurin osa tapahtuikin Keravajoella (johtuen siitä, että asun sen rannalla), välillä Järvenpää-Kellokoski. Muitakin pitkään avoimena pysyviä, mutta vastavirtaankin melotavissa olevia jokia varmasti pääkaupunkiseudulta löytyy.

Merelle lähdetessä HeMen vajojen edustat yleensä jäätyvät varsin ajoissa, koska ovat lahdissa. Vaikka vajojen edustat olisivat jo/vielä jäässä, saat- taan esimerkiksi Lauttasaaren meren puolelta päästä vesille. Mitä suojat- tomampi ranta, sitä pidempään se pysyy auki.

Vauhdilla rannalle

- PÄRSKE HAASTATTELEE -

HEMELÄISET JA TALVIMELONTA

Kysymme:

1. Missä melot talvisin?
2. Paljonko leudot talvet ovat pidentäneet melontakauttasi?
3. Mikä on parasta ja pahinta talvimelonnassa?
4. Talvella melomisessa on omanlaisensa riskit. Oletko joutunut yllättäviin tilanteisiin?

ERKKI NIEMINEN

1. Talvireviirini on Melkki-Knappenskär-Rövaren-Vasikkasaari-SS. Joulukuuhun asti melon Soutustadionilta, sen jälkeen jäätilanteen mukaan harvakeen jostain ulompaa. Maaliskuussa kausi alkaa Hangossa, ja jatkuu Lauttasaaresta, ja sen jälkeen Mustikkamaalta, joka aukeaa aprillipäivän paikkeilla. Soutustadion on usein avautunut vappua edeltävällä viikolla.

2. 10 vuotta on liian lyhyt aikajakso, että osaisin vastata tähän. Luultavasti 20 vuottakaan ei riittäisi selvittämään mistä mikin vaihtelu johtuu. Esimerkiksi vuonna 2002 melottiin helmikuussa Lauttasaaresta, kun taas 2003 muistetaan karmeana jäätalvena: porukka meloi huhtikuun lopulla pitkin Kruunuvuorenselkää, etsittiin väylää ahtojään läpi, turhaan. Niinpä vappuretki piti perua. Jäät lähtivät vasta 5.5. 2003. Melontakauden pituus on keskimäärin 10 kuukautta. Sen lisäksi yhdentenätoista kuukautena on satunnaisesti päässyt vesille joitain kertoja.

3. Rauhallista on. Vesi on kirkasta, ei sinilevää. Ei veneilijöitä. Ei meloijia. Raikasta. Jäätäkin kertyy, mutta harvoin esteeksi asti. Saa olla huolellinen ja ajatella asioita. Aurinkoa näkee horisontissa usein, ja aurinko rajaa tiukasti melonta-ajan kohtuulliseksi.

Talvimelominen on varsinaista melomista, toisin kuin kesämelominen, johon liittyy kaikenlaista muuta harrastetta. Hiukan tarkempia ollaan talvella varusteiden kanssa, mutta tarkkuutta ja varusteita tarvitaan erilaisissa keleissä kaikkina vuodenaikoina, kun vesillä liikutaan. Joten laji on lopultakin aina ihan sama. Toivoisin, että talvimelontaa ei niin jyrkästi erotettaisi muusta. Samoin kuin myrskymelontakaahan ei eroteta. Raja kesästä talveen ja plägästä myrskyyn on liukuva, ja kukin löytää omansa, ajan kanssa.

4. Jonkin kerran olen joutunut kiertämään ajojäättä tai uutta jäätä. Oikeita ongelmia ei ole ollut. Satunnaisesti voi olla hankalaakin, kuten näissä videon pätkissä:

<http://www.youtube.com/watch?v=omh-NTALaWI>

<http://www.youtube.com/watch?v=SqRFOA8klzK>

Kuva: Jukka Linnonmaa

PEKKA MANNINEN

1. HeMen laitureilta tulee lähdettyä ja samoissa maisemissa kuin kesälläkin, Suvisaariston ja Laajalahden välillä. Alkupalvi onnistuu paremmin Soutustadionilla, keväällä Mustikkamaa taas aukeaa yleensä melontakuntoon ensin.

2. Nopeasti arvioiden joulukuun melonnat olivat harvinaisia vielä 2000-luvun alussa, viime vuodet on melottu pitkälle tammikuuhun. Tänä vuonna nähdään josko helmikuustakin tulisi melontakuukausi, edes yhden kerran. Viime vuonna vain tuo helmikuu jäi väliin.

3. Lähes täydellinen rauha luonnossa on parasta. Pahinta on märät kylmät kädet tauoilla ja melonnan jälkeen.

4. Vesillä meno on mukavaa ja suhteellisen turvallista kunhan on sopivasti vaatetta ja meloo omien kykyjen mukaan. Liukkaat rantakalliot on ollut oikeasti suurin vaara. Ihan Soutustadionin rannassa tuli lennettyä selälleen suurin vartalo, onneksi oli liivit päällä pehmentämässä laskua.

HILKKA TOIVONEN

1. Melon oikeastaan vain vajan laiturista, joskus hyvin harvoin ajan kajakki katolla jonkin Lauttasaareen. Sitä en ole tehnyt pariin vuoteen. Suunta on lähinnä jonkin Lauttasaaren taakse, Iso-Vasikkasaaren ympäri viimeksi. Talvella en melo yksin kuin joskus harvoin ja silloin pysyttelen rannan tuntumassa.

2. Paljon – koska meri taitaa olla jäässä vain kuukauden päivät.

3. Parasta on se, että on jotakin kivaa ulkoilua kun ei voi hiihtääkään. Toisekseen, ei ole veneitä juurikaan kiusana. Pahinta – no yhden kerran tässä kuussa kaikki jäättyi, eikä kajakkia voinut kuivata. Jää ei lähde rätillä. Ja rannat voi jäättyä vesillä ollessa. Vesi on kylmää ja sormet palelevat herkästi, jos pääsevät kastumaan.

4. Enpä oikeastaan. Melon yleensä talvella ryhmässä. Tosin sinä ainoana pakkaskertana tänä vuonna laiturilla oli niin jäinen, että oli vaikeaa päästä kajakista laiturille, se oli liukas ja kumman pyöreäksi jäänyt.

HEMEN UUDET INKKARIT - SOOLOILUUN JA TOSIRETKILLE

HeMen kalusto täydentyy tänä keväänä WeNoNahin Argosy-avokanoottiyksiköllä ja kanoottimelojalegenda Lauri Salaman Nahani-kaksikolla. Jos olet saanut perehdytyksen yksiläpöisellä melontaan, niin kannattaa kokeilla. Käytän tässä tarinassa inkkari-kanootista termiä kanootti, se toinen kanootti on kajakki.

Teksti: Jaakko Mäkikylä

Kuvat: Ilkka Salmi

Yksin vai kaksin?

Perinteisesti kanoottia pidetään ainoastaan ja vain kaksikkomelontaan tarkoitettuna välineenä. Jokainen edistyneempi kanoottimelaja siirtyy ennemmin tai myöhemmin soolokanoottiin. Tunne on ekakerralla kuin kaksosparista irrotetulla siamilaiskaksosella. Vihdoinkin oma tahto ja vihdoinkin pääsin eroon siitä hankalasta ja kömpelöstä kumppanista. Toisaalta soolomeloja huomaa nopeasti, että enää ei ole matkassa syntipukkia, vaan kaikki viat ovat omatekemiä. Ja kun tuuli kovenee, huomaa, että puuttuu kaverin mukanaan tuoma voimallisä.

Ykän kympin kiertää kaksikkona kevyesti vielä 10-12 m/s tuulessa. Soolona tuuliraja on noin 8 m/s, ellei sitten ole todella itsensäpiiskaajaluonne. Kokenut meloja voi lähteä soololla kajakkien kanssa retkelle suojaisille vesille. Saariin yöpyessä on hyvä vähän illalla katsella, mitä kautta seuraavana päivänä pääsee pois, jos keli kovenee.

Jos on yksin soololla liikkeellä ja kaatuu, on pulassa. Kanootti voi tehdä eskimokäännyksen, jos sen osaa – harva osaa. Voi myös tehdä ns. Santa Fe-eskimon, jossa kiivetään laidan yli takaisin kanoottiin. Se on helpompi konsti, mutta vaatii harjoittelua. Paras on pysyä rantojen lähellä ja välttää paikkoja, jossa voi joutua lähelle vene-

Argosy ja Harri Hypén Saarijärven Kiiminkijoella. Kuvassa näkyy keskellä WeNoNah-kanooteille tyypillinen poskipullistuma.

liikenteen aallokkoa. Huolellinen melan käyttö on turva kaatumista vastaan.

Soolokanootti on omiaan pieniä jokia retkeillä. Soololla on ketterä puljata alas kiviä koskia. Virtaavassa vedessä kanootissa pitää ehdottomasti käyttää kellukkeita eli ilmasäkkejä, jotka pitävät kaatuneen kanootin riittävän korkealla vedessä, ettei se takerru kiviin ja tuhoudu. Jos joudut virrassa uimasille, pidä huolta, että uit virtaa alas kaatuneen kanootin yläpuolella.

<<

Ykän kymppi

Vajaa 10 km lenkki, joka lähtee Soutustadionilta, kiertää Kuusi-, Lehti-, ja Kaskisaaren takaa ja päättyy Seurasaarenselän yli takaisin stadionille.

Argosy, pieni suuri kanootti

WeNoNahin Argosy-avokanoottiyksikkö on muotoon puristettua Royalexia. Materiaalissa on ämpärimuovisten pintojen välissä kevyt vahtokerros. Materiaali on suhteellisen kevyttä, liukasta ja kolhuja kestävä. Argosy sopii mainiosti kivien purojen koluamiseen. Valmistajan WeNoNahin käsialana on tehdä persoonallisesti muotoiltuja kanootteja. Niissä on tyypillistä leveät posket keskirungossa lähellä vesirajaa.

Kanootti on alkujäykkä ja kaareva köli linja tekee siitä kohtalaisen ketterän. Pulteisiin poskiin kannattaa totutella ja opetella Argosyn kääntämistä kallistamalla. Kun käsialaan tottuu, on Argosy kevytliikkeinen ja luotettava ystävä, jota on kevyt ja huoleton käsitellä maissakin.

Argosyn mitat ovat 442 x 77 x 34 senttiä, tuumina 14,5 ft x 30 in x 13,5 in ja se painaa n. 21 kg.

WeNoNah >>

Argosyt valmistetaan Yhdysvalloissa Minnesotassa. WeNoNah on kaupunki Mississippi-joen latvavesillä. WeNoNah oli intiaanittö, joka oli palavasti rakastunut valkoiseen uudisraivaajaan. Heimo halusi välttää seka-avioliittoa, joten tytölle kerrottiin, että hänen rakastettunsa on kuollut erämaassa. Epätoivoisaan WeNoNah hyppäsi kalliolta Mississippiin ja kuoli ennen sulhaskandidaatin paluuta. Tästä rakkaustarinasta on WeNoNah saanut nimensä.

Nahani ja Lauri Salama
Kalmukoskessa.
Osaavissa käsissä
Nahani menee sieltä,
mistä meloja haluaa.

Nahani-retkikaksikko

Nahani-kanoottia hemeläiset kanotistit ovat käyttäneet Taiteiden yön Nahani-melontaesityksissä.

Kanoottimelojalegenda Lauri Salama on valmistanut runsaan 20 vuoden aikana n. 200 Nahania meloineen. HeMen Nahani on ostettu käytettynä, mutta Lauri Salama kunnostaa sen kevääseen mennessä liki alkuperäiseen asuun. Lisäksi kanoottiin mukana tulee Laurin Nahaniin tekemät melat. Tämä on kiitoslahja hemeläisten melojien osallistumisesta Nahani-esityksiin Taiteiden yönä.

Nahani on isoille vesille ja pitkille erämaaretkille suunniteltu kaksikko. Kanootti on kevytliikkeinen raskaasti lastattunakin. Tyhjällä Nahanilla on hyvä harjoitella melatekniikoita, joko kaksikkona tai soolona. Nahani on rauhallinen alusta nojailla, mutta ketterä liikkeissään. Se on iso kanootti ja siinä on paljon tuulipintaa, joten kovalla tuulella on parempi lähteä liikkeelle kaksin.

Nahani on merikelpoinen kanootti, joka selviytyy isossakin aallokossa niin koskissa kuin merellä. Nahani pohjautuu kanadalaisten uudisraivaajien käyttämään Prospector-kanoottimalliin. Kanoottilegendat Bill ja Becky Mason

meloivat puu/kangas -Prospectoreilla.

Nahenin runko on lasikuitua ja sitä pitää kohdella sen mukaisesti – huolella. Kokeneille kanoottimelojille se sopii jokiretkeilyyn, kunhan sillä ei koluta vähävetisiä ja runsaskivisiä puroja. Kanadan isojen jokien perinteen mukaisesti pahat paikat ohitetaan maitse kantamalla.

Nahenin mitat ovat 252 x 94 x 37 senttiä ja tuumina 17,2 ft x 37 in x 14,5 in ja paino noin 32 kg. Nahani on luotettava, hyväkäyttösinen retki-kanootti.

<< Nahani

Nahani on saanut nimensä Ystäväni Nahani -kirjasta, joka kertoo intiaaniopojan ja hopeanhoitoisen suden ystäväydestä. Nahanni River on yksi Kanadan hienoimpia jokia. Intiaanien kielellä Nahani tarkoittaa jotain loistavaa, kuten lumi-huippuista vuorta.

<< Nahani-melonta

Nahani-melonta on tanssia kanootilla. Melontaesityksen esikuvana ovat "intiaanien perinteiset kanoottitanssit, jotka antavat vaikutelman, että kanootti liikkuu itsestään ja meloja tanssittaa kanoottia mahdollisimman vähäeleisesti, mutta niin, että kanootti tai kanoottiryhmä liikkuu mahdollisimman korskeasti. Liikkeen lisäksi soihdut loivat lisää tunnelmaa kanoottitanssille." Katso lisää Avokanoottiyhdistyksen sivuilta:

<http://www.avokanootti.info/html/nahani-esitys.html>

Jaakko Mäkikylä, melontaopas ja BCU 4-star & Level 2 Coach, Open Canoe
Kommentit Jaakolle: 3.14@iki.fi

TAVASTIAN LAULUKUORO

Aamulla Sääksmäen sillan kahvilan takaikkuna tuulettaa teltaani munkintuoksun. Syön kaksi. Mahtiherkkua, hillo on vielä kuuma! Sitten on mentävä, koska vanha valtatie imee alavirtaan. Tämä on siis tämä HeMen muinaismelontojen jokatoisvuotisen Hämeen vesitien kolmas etappi. Eilen tullessa nähtiin maitse Akaan keskiaikainen kivisakasti, ja kävihän joku Rapolanharjun linna-alueella sillä aikaa kun Ilkka tarjosi rannalla oluen ja minä auringonlaskun.

Teksti: Pasi Mäenpää Kuvat: Ilkka Salmi

Hyvä puska elää ja yrittää

Rauttunselkää länteen on vasemmalla ensin Emil Wikströmin Visavuori lapin-raunioineen, *been there seen that*. Sitten onkin silkkaa melomista Viialaan asti. Alkuvuonna yhdistyneen Akaan kaupungin sopisi lakata piilottelemasta rantapuskassa. Viialan taajamasta ei järvelle näy kuin tehdas, joka sekin on pari vuotta ollut entinen. Mutta mitäpä jää jäljelle teollisuuspitäjästä, kun teollisuus loppuu. Ensimmäinen pusikoi-tui maaseutu, sitten ruostevyöhyke. Kaupungin ainoa mairinnotupaikka on melkein rivitalon takainen nurmikko kosken suvannolla, mutta ei meitä kukaan pois aja.

Lounas ilman munkkia. Lampsimme koskimiljöötä ympäri. Vettä on vähän ja hienon miljööhoito vähän huonoa. Matka jatkuu pulkkamäellä,

kun Mirja tyrkkää kajakkeja pyrstö edellä järveen.

Näen kahden päivän aikana muka viisi kalasääskeä. Voiko se olla totta näin asutetuilla rannoilla vai onko olemassa muita isoja kalastavia lintuja? Kyselen muilta mutta turhaan, kun keskivertohemelinäinen tuntee linnuista lähinnä akuankan, Suomenlahden ylittäjät vielä sorsan. Turha väittää, että melontaretkillä mystinen luontokokemus jonkun hilpeän norpan kanssa menisi uunilämpimän hillomunkin edelle.

Sukupuolikysymys ja hevonen

Melontapörussa tapahtuu aina sellainen outo juttu, että haluan mennä edeltä ja nähdä kaiken ennen muita. Niin kuin se järvi siitä kuluisi, että joku on jo mennyt. Valkoisen melamiehen

vitsaus. Harmittaa kun kuuluu kika-tusta takaa. Perässähihtäjillä onkin haus Kempaa.

Alli näyttää löytäneen naiseutensa ja esittää sievistelevää melojaneitiä. Naisille melonnassa taitaa olla joku sukupuolijuttu. Semmonen että miten sitä nyt esitetään naista räjäisissä retkioloissa. Miehillä – joilla ei yleensä sukupuolta ole – kysymys syntyy vain kun maakrapukaveri katsoo aukko-peitettä ja kysyy että miksi sulla on hame päällä.

Rantaudumme yöksi ratsastus-koulu Hiisiliinnaan ja teltailemme sen ihanassa omenapuutarhassa. Jossain hirnuu hevonen. Saunassa ihmetellään, miksi meloijissa on niin paljon naisia, ja että minneköhän pitäisi retkeillä niistä eroon päästäkseen, jos nyt joku onneton haluaisi.

Paikan Pollebaarista ei saa hepoa suoneen eikä suoleen, mutta tuopit otetaan raikkaasti pakastimesta. Ja syötäväksi saa broilerin siivillä maustettua chilikastiketta. Ihminen ei kuolinvuoteellaan kadu sitä, että söi munkin, vaan sitä, että jätti kolmannen syömättä.

Niagara

Aamulla noustaan aurinkoon kuivattelemaan telttoja tuhdin kasteen alta. Kohta tullaan tyyntä uomaa pitkin Lempäälään, jonka koski on yleensä pienpaateille auki, mutta nyt se on pantu sulki. Takaisku. Ehdotan että ongelma ratkaistaan melomalla takaisin muneille.

Palataankin vähän mutta mennään kanavasta. Alan täyttää sulkuväliä etupäästä, mutta maissa notkuvat ukot sanovat että ei kannata ellet halua huuhtoutua luukusta. Sulku tasaakin vedenpinnan avaamalla kaanootin mentävän aukon pinnan päälle. Roikumme pollareista ja toisistamme, ettemme joudu putoukseen.

Maihin puistorantaan ja Lempäälän

kirkonmäelle. Retkenjohtaja Lampisen viimeisin höyrähdys on keskiaikaiset harmaakivikirkot. Päiväluukusta nousee hyllymetri taidehistorioitsija Markus Hiekkasen palkittua tuotantoa.

Tämä pyhättö on omistettu Pyhälle Birgitalle. Tarina kertoo, että kirkon paikka päätettiin laskemalla pyhimyksen kuvat järveen ajelehtimaan itselleen sijansa. "Kunne kuvat kulkenevat, sinne kirkko tehtänehen." Tiedä vaikka olisi perää, arpominen on jo vanhatestamentillinen tapa kysyä Jumalan mieltä. Sittenmin rukoilu valtasi alaa ja arpominen muuntui lotoksi ja muuksi mammonavälitteisen onnen koetteluksi.

Meloja hevosena: kävelemme jopa pari kilometriä Museoraitille. Viehko miljöö. Sepän pajassa näkee, millaista taidetta takorautaiset reet ja kärkyt ovat olleet, ennen kuin Henry Ford maailman pilasi. Naisväki ei saa päätettyä, kumpi on komeampi, letkeää näsihämettä veistelevä viiksekäs mestari vai mykkä mutta nuorenkarski oppipoika haalareissaan. Sitten tulee jo kiire rantaan, mutta aikatauluista viis,

globaaleihin ihmisoikeuksiin kuuluu lokaali kebab-ateria.

Paljon onnea, Sirkku!

Röyhtäillen hölkkään kajakiini ja riuhdotaan Päivääniemeen. Siellä viehättävää rautakautista kalmistoa hoitaa vielä jalostamaton kebab-katras. Juotan yhdelle villapaidalle lastenlonkeroa. Sillä on ihan ihmisen ääni.

Niitä munkkeja muuten oli sekä vadelma- että omenahillolla, ja vielä hillottomia rinkeleitä.

Retki päättyy Vesilahteen, jonka sopivinta rantaa kysyäksemme häiritsemme muuatta pyhäpäiväistä rantaväkeä. Isäntä juoksee laiturille ja riemastuu, että nytkö saapuu Ylioppilaskunnan laulajien ohimarssi vaimon 60-vuotista juhlistamaan. No, laulettavahan se on koko köörin. Onnittelten ja ojennan lahjaksi Sääksmäeltä asti ihan tätä varten kansinaruissa kuskamani osmankäämin. Rouvan nimi on Sirkku ja hän on myyty. Tullee koti-ikävä. Muistan että oma sokeripalani Pulmu täyttää tänään neljä kuukautta.

Lue lisää muinaistaideretkistä seuraavalta sivulta.

MUINAISTAIDERETKET

Vaikka hemeläisillä on tietysti muitakin harrastuksia, tuskin yksikään on yhtä rakas kuin melonta. Niinpä monet yhdistävät melonnan muihin harrastuksiinsa – kuten arkeologiaan. Kuinka HeMen jo perinteeksi muodostuneet muinaistaideretket saivat alkunsa?

Teksti: Timo Lampinen, Reija Lång Kuvat: Ilkka Salmi

Idea joulupuuron ääreltä

Muinaistaideretki on hemeläisten arkeologian harrastajien vetämä vuosittainen viikonloppuretki, jonka idea – muinaisuuden ja melonnan yhdistäminen – syntyi HeMen pikkujouluissa vuoden 2001 tienoilla. Asialla olivat Marja-Terttu Posa ja Timo Lampinen, molemmat paitsi HeMen, myös Pääkaupunkiseudun arkeologian harrastajat Ango ry:n jäseniä.

Heti ensimmäinen muinaistaideretki osoittautui menestykseksi ja siitä muodostui jokakesäinen perinne.

Reitit

Reitit suunnitellaan vuorovuosin itään ja länteen: ”Joka toinen vuosi melotaan kirkkailla itäisillä vesillä, jossa pyritään näkemään ainakin yksi kalliomaalaus ja teemana on enemmän kivikausi. Ja joka toinen läntisillä sameammilla, Kokemäenjoen vesistön vesillä, jossa painottuu väkisin rautakausi ja keskiaika enemmän.”

Kohti lähtöpistettä startataan yleensä jokin elokuun viikonloppu seuran molemmilta vajoilta, kanootit trailerissa ja autojen katoilla. Menomatalla saatetaan käydä katsomassa

jotain sellaista, mihin kajakkeilla ei hevin pääse. Retket muodostavat jatkumon eli melontaa jatketaan yleensä sieltä, minne kaksi vuotta aikaisemmin on jääty. Viime kesänä vesille lähdettiin Sääksmäen silloilta.

Muinaismelojien edellinen retki Vanajaveden vesistön suunnalla vuonna 2005 on kuitenkin vaikeasti ylitettävä brassailumielessä:

”Saatiin silloin oppaaksi lähes 100-vuotias akateemikko Jutikkala, joka esitteli omaa museoitua kotikartanoaan meille. Tästä käynnistä Pärskeeseen kirjoitettua Pasin [Mäenpää] juttua siteerattiin Jutikkalan varsin tieteeseen painottuvan elämäkerran sivuilla ja takakannessakin.”

Retkikertomuksia

Aikaisempien vuosien muinaistaideretkistä voi lukea vanhoista Pärskeistä: <http://www.helsinginmelojat.fi/>
> Pärske. Kaksi ensimmäistä retkeä on myös hyvin kuvitettuna osoitteessa: <http://www.arkeo.net/> > Aarreakku
> Matkakertomuksia / pasi mäenpää.

Lempäälän kirkkomaa

Rautakautinen kalmisto

? JUTTUIDEA ?

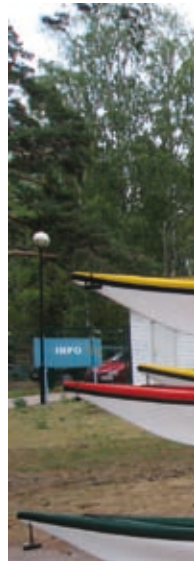
Kerro Pärskeelle ja muille hemeläisille miten olet yhdistänyt melomisen muihin harrastuksiisi? Tee juttu tai kerro ideasta: parske@helsinginmelojat.fi

VAJAKIRJOJEN KERTOMAA

HeMen vuosi 2007 oli melontamäärien suhteen jopa yllättävän samanlainen vuoden 2006 kanssa. Kun vuonna 2007 (marraskuun lopussa) lähtöjä oli kirjattu yhteensä 2777 kappaletta ja kilometrejä oli 49306, niin vuonna 2006 luvut olivat olleet 2805 lähtöä ja 51251 km.

Kappalemääräisesti lähtöjen määrä jakaantui vajojen välillä melko tasaisesti, mutta kilometrimäärissä oli selkeä ero Soutustadionin hyväksi. Ero johtuu alkeiskursseista, jotka pidetään Mustikkamaalla ja joiden lähdöt ovat tyypillisesti varsin lyhyitä.

Lähdöt	2007	2006
Soutustadion	1513	1595
Mustikkamaa	1264	1210
yhteensä	2777	2805
Melotut kilometrit	2007	2006
Soutustadion	33622	35415
Mustikkamaa	15684	15836
yhteensä	49306	51251

Omalla kajakilla Soutustadionin lähdöistä tapahtui 468 ja Mustikkamaalla 202, yhteensä siis noin neljäsosa seuran lähdöistä. Mustikkamaalla on enemmän yksityiskajakkeja, mutta kolme aktiivisinta omalla kajakilla melojaa meloi Soutustadionilta ja heidän melomansa 213 lähtöä vaikutti olennaisesti vajojen väliseen tilanteeseen. Ylipäätään yksityiskajakien melontamäärissä oli havaittavissa jako aktiivisiin melojiin ja niihin, joille kajakki oli lähinnä varastossa seuran tiloissa.

Seurakaluston kajakkimallikohtaiset käyttömäärät olivat myös vuoden 2006 kaltaisia. Ainoa iso muutos oli NDK:n Romany -kajakien käytön huima nousu.

Malli (kappalemäärä 2007)	Lähdöt 2007	Lähdöt 2006
Viking (9)	430	460
Nordkapp Jubilee (5)	227	225
Romany (4)	219	25
Nordkapp (6)	192	187
Mari (13)	178	257
Artisan Millenium (5)	163	167
Sirius (3)	112	108

Teksti: Risto Lehtivaara

Ylläolevien jälkeen tulee olennainen tiputus suosiossa, sillä seuraavalla (Bel-Ami) on vain 40 lähtöä.

Seuralla on kaikkiaan 38 erilaista kajakki- ja kanoottimallia ja vielä 9 erilaista koskikajakia. Merikajakeista 14 mallin ja kaikkien koskikanoottien melontamäärä jäi alle 10 lähtöön. Monella kajakilla on vain yksi tai kaksi käyttäjää. Tällöin melontamäärä saattaa riippua yksittäisen jäsenen melonta-aktiivisuudesta tai siitä että jäsen on siirtynyt käyttämään jotain toista kajakkimallia. Ääriesimerkki on Sea-Eskimo, jolla on jonain vuonna ollut 50 lähtöä, mutta nyt vain 3 lähtöä.

Erikoisryhmistä heikoin oli koskikajakien käyttömäärä, sillä vajakirjaan asti oli merkitty vain 15 käyttökertaa kaikille 9 koskikajakille yhteensä. Toki niillä on aktiivista käyttöä talven uimahalliharjoituksissa, mutta varsinaiseen koskitointintaan seuran mallit taitavat olla auttamattomasti vanhentuneita.

Selvästi parempi tilanne on intiaanikanoottien osalta, joita seuralla on neljä ja niillä yhteensä 59 lähtöä (Escapade 33, Horizon 18 ja Tetonit yhteensä 8). Sekään ei tosin edusta kuin 3% seurakaluston käytöstä. Kaksikoilla oli hiukan enemmän lähtöjä, sillä Sealady (38), Triton (22), Unalaska (19) ja Yokon (0) saivat yhteensä 79 lähtöä.

HEMEN RETKIRYHMÄ

Mitä HeMen retkiryhmä tekee? Retkiryhmän tarkoituksena on seuran retkitoiminnan organisointi. Käytännössä retkiryhmä on hoitanut seuraavia tehtäviä, osaa enemmän, osaa vähemmän.

1. Retkikalenterin laatiminen ja päivittäminen

Retkikalenteri on suunnitelma ko. vuoden retkistä ja niiden ajoista. Se laaditaan alkuvuodesta. Kalenteri julkaistaan sekä verkkosivuilla, Pärskeessä että vajojen ilmoitustauluilla. Kalenteria päivitetään aina, kun uutta tietoa tulee.

2. Vuoroin vieraissa -retkien organisointi

Retkiryhmä sopii naapuriseurojen kanssa vastavuoroisista retkistä iltamelonnoilla ja huolehtii niiden käytännön toteuttamisesta.

3. Retkenvetäjien värväminen

Retkiryhmä on koonnut vetäjät iltaretkille ja joskus muoin sunnuntairetkillekin. Viime vuosina sunnuntairetket on järjestetty yhteislähtöinä.

4. Pienten juoksevien asioiden hoito

Retkiryhmä ratkoo ja hoitaa pieniä seuran retkiin liittyviä käytännön kysymyksiä. Menneinä vuosina on joskus ilmoitettu joukkue Suomi Meloo -tapahtumaankin, mutta viime vuosina jäsenet ovat osallistuneet muiden seurojen ja työpaikkajoukkueiden kanssa. Ryhmän tehtäviin on kuulunut kaluston lainausehtojen soveltaminen erityistapauksissa jne. Erilaisia tehtäviä tulee pitkin melontakautta.

5. Loppuvuoden sadonkorjuu

Retkikyselyllä jäsenistölle on kartoitettu tyytyväisyyttä toteutettuun retkiohjelmaan ja kysely toiveita tulevaisuudelle. Lisäksi on kerätty alustavia ilmoittautumisia retkenvetäjiksi seuraavalle kaudelle. Kysely on tehty puurojuhlassa tai sähköpostilla.

Retkiryhmä tarvitsee vahvistusta joukkoihinsa

Retkiryhmän vetäjän paikka on auki. Jos olet kiinnostunut liittymään retkiryhmään, kokoamaan ideoita ryhmän vetäjänä, suunnittelemaan vuoden 2008 retkiä tai mistä tahansa yllämainitusta, ota yhteys: Mirja Hämäläinen, sähköposti mirja.hamalainen@fimnet.fi tai retkiryhma@helsinginmelojat.fi

KOULUTUSTA

Alkeiskurssit tulevat

HeMe:n alkeiskurssit tulevat taas ja valtaavat toukokuussa Mustikkamaan vajan.

Ohjaajia koulutetaan

Kurssiohjaajien koulutus järjestetään viikonloppuna 26.-27.4. Ohjelmasta ja tarkemmasta aikataulusta tiedotetaan myöhemmin, mutta kiinnostuneet merkitkää päivät muistiin.

Muita vaatimuksia ohjaajille ei ole kuin oma melontataito ja halu siirtää sitä eteenpäin tuleville jäsenille.

Brush Up -kertauskurssi

Alkoiko melontaharrastuksesi viime kesänä ja upouusi taito on talven aikana painunut hieman hämärän peittoon?

Vai onko viime melontakerrastasi jo pidempikin aika? Mitä kaikkea pitikään muistaa vajalla, vesillä, varusteista?

Ei hätää, aloitetaan kausi kertaamalla keskeisimmät perusmelontataidot ja muut muistettavat asiat Brush Up -kertauskurssilla maanantaina 26.5. alkaen kello 18.00.

Merkitse päivä jo kalenteriisi, tarkempaa tietoa seuraavassa Pärskeessä.

HEMEN UIMAHALLIHARJOITUKSET KEVÄÄLLÄ 2008

LOPPUKEVÄÄN VUOROT:

- la 1.3. (reskutukset)
- la 15.3.
- la 29.3. (pyyhkäisykeskimo)
- la 12.4.
- la 26.4. (kurssiohjaajien koulutus)

Lauttasaaren uimahallin mentyä remonttiin HeMen halliharjoitukset ovat siirtyneet SYK:n uimahallille Etelä-Haagaan (Isonnevantie 8). Samalla aika on muuttunut entisestä, vuoro on nyt joka toinen lauantai klo 20-22.

Vuoro on tarkoitettu kaikille jäsenille taitotasoon katsomatta. Varsinkin aloittelevalle melojalle on tarjolla opetusta tuennoissa, eskimoissa, reskutuksissa ja muissa hyödyllisissä taidoissa, joiden avulla voi kehittää varmuutta kanootin hallintaan ensi kesän melontoja varten – altaassa ei haittaa vaikka sattuisi kaatumaan, vesi on lämmintä ja takaisin kanoottiin pääsee helposti. Jos nämä taidot ovat jo hallussa, altaalla niitä voi hioa paremmiksi ja saada ehkä uusia vinkkejä muilta.

Hallivuorolla ei tarvitse mitään erityisiä varusteita, uimapuku riittää. Lisäksi uimalasit on hyvä olla, ja useimmat käyttävät myös nenänsulkijaa, joita saa ostaa urheilu- ja melontakaupoista ja ehkä uimahalleistakin. Muita melontavaatteita kuten neopreenipaitoja voi ottaa jos lämmikkeeksi haluaa.

Hallilla on aina seuran kanootteja, meloja ja aukkopeitteitä, mutta omiakin saa mielellään tuoda. Yleensä periaatteena on ollut, että kaikki kanootit ovat kaikkien käytettävissä. Jos osallistujia on enemmän kuin kanootteja, vuorotellaan ja saunotaan välillä.

Seuran kanootit tuodaan trailerilla – säilytyskonttia meillä ei tällä hallilla ole – ja ne kannetaan sisään sivuovesta koulurakennuksen puolelta. Kanoottien kantaminen saadaan aloittaa klo 20, ja nopeimmin se sujuu kun paikalla on silloin riittävästi meloja. Myöhemminkin saa toki tulla, tosin ulko-ovi menee lukkoon yhdeksän maissa.

Vuorolla on joitakin sääntöjä, jotta melojat ja kanootit olisivat jatkossakin tervetulleita:

- Allaspuolella ei kävellä ulkokengillä ilman kengänsuojuksia (kanootit vaihtavat ovella kantajaa).
- Luonnonvesissä melotut, kuljetuksessa kuraantuneet tai muuten likaiset kanootit pestään letkulla ennen altaaseen laskemista.
- Kanootilla ei saa liukua altaaseen – reunakaakelit voivat murtua (ja lasikutukanootissa myös pohja).
- Ei metallivahvikkeisia meloja eikä mielellään peräsimiä lainkaan (ahtaassa tilassa saattaa helposti kolhia allasta tai muita meloja).

Vuorolle ei tarvitse ilmoittautua eikä osallistuminen maksa mitään, mutta hallilla jokainen merkitsee käyntinsä listaan. Tämä tilastointi on seuran omaan käyttöön ja tärkeä haettaessa kaupungin avustuksia, jotka painottuvat aikaisempaa enemmän ohjattuun liikuntaan.

Harjoittelu altaassa pitää lopettaa viimeistään klo 22, minkä jälkeen on puoli tuntia aikaa käydä saunassa ja kantaa kanootit ulos. Ennen sitä kanootit kuivataan sisältä (myös tavaratilat, joihin helposti vuotaa vettä altaassa pyöriessä).

Osalla vuoroista on jokin teema ja opetusta jostakin aiheesta n. klo 20.15-20.30, mutta myös muilla kerroilla kouluttajat kyllä opettavat mielellään, kun vain kysy rohkeasti. Kevään viimeinen vuoro saatetaan varata pelkästään kurssiohjaajille, mutta muuten ohjelmaan merkityt aiheet eivät ole mitenkään rajoittavia, myös muita asioita voi tietenkin harjoitella.

- HALLITUS TIEDOTTA -

Kalustonkorjaustila vuokrattu

Korjaushalli Soutupiirin tiloissa Soutustadionin vieressä on vuokrattu hemeläisten käyttöön helmikuuksi ja huhtikuuksi tälle kevälle. Hallissa voi samaan aikaan olla myös soutajia paattejaan virittelemässä, mutta tilaa on kaikille – kun sovussa ja toisemme huomioiden toimimme. Säilytähän esim. kanoottisi korjausten väliajoilla seinustojen hyllyillä. Avainkorttia rakennukseen ja avainta HeMen varustekaappiin siellä voi kysyä Jukka Honkalalta (040-507 0880).

Kalustonkorjaustalkoot huhtikuussa

HeMen yhteistä kalustoa korjataan kesää varten talkoilla lauantaina 12.4. Tarkemmat tiedot lähempänä huhtikuuta seuran www-sivujen Ajankohtaista-palstalla ja heme-listillä.

HeMen sähköpostilista

Heme-listin toiminnassa on ollut ongelmia lähinnä roskapostin suodatuksessa ja päivityksissä. Tällä hetkellä listalle ei voi liittyä, osoitetaan ei voi muuttaa eikä listalta voi erota. Hallitus pahoittelee tilannetta ja toivoo kärsivällisyyttä. Ongelmista ollaan tietoisia ja niihin etsitään aktiivisesti ratkaisua. Kaikki seuran tärkeät tiedotteet julkaistaan aina myös seuran kotisivuilla www.helsinginmelojat.fi.

Kiitokset Laurille ja Maijalle!

Pitkäaikaiset toimihenkilöt Lauri Kekkonen (vajaryhmän vetäjä) ja Maija Airas (talkoovastaava) ovat vuoden vaihteessa luopuneet toimistaan. Hallitus kiittää koko jäsenkunnan puolesta Lauria ja Maijaa valtaisasta työpanoksestaan seuran hyväksi ja toivottaa mukavia melontaretkiä molemmille.

Avoimet toimet ja tehtävät

Maijaksi Maijan paikalle eli sinustako HeMen uusi talkoovastaava?

Seura kaipaa kipeästi uutta talkoovastaavaa pyörittämään omalta osaltaan seuralle elintärkeää talkoojärjestelmää. Talkoovastaava toimii linkkinä töiden ja tekijöiden välillä eli vastaanottaa ja välittää tietoa avoimista talkootehtävistä ja halukkaista talkoolaisista sekä pitää kirjaa talkoosuorituksista. Ilmoittautumiset ja kysymykset: Eeva Hagel, eeva.hagel@kolumbus.fi, 0400-774520 tai Timo Korvola, timo.korvola@iki.fi.

HEMEN TOIMIHENKILÖT

JÄSENASIAI

Jäsensihteeri Marja-Terttu Posa
jasenasiat@helsinginmelojat.fi,
(09) 872 9976, 050 446 3803
Maarukankuja 6 A 17, 01480 Vantaa
Kaikki jäsenasiat, osoitteenmuutokset jne.

TALOUSRYHMÄ

Taloudenhoitaja Mika Sylvelin
mikasylvelin@hotmail.com, 050 518 1434
Kolmas linja 19 a 26, 00530 Helsinki

TIEDOTUSRYHMÄ

Pärskeen toimitus Heidi Kock, Reija Lång,
Riitta Hämäläinen
parske@helsinginmelojat.fi
www.helsinginmelojat.fi Pertti Lehtinen
pertti.lehtinen@iki.fi, 040 838 8653

KOULUTUSRYHMÄ

Koulutusryhmän vetäjä Juha Koivisto
juha.koivisto@iki.fi
Koskikurssit Tuomas Runnakko
tuomas.runnako@kokkolalainen.com,
045 677 5595
Avokanoottikurssit Jaakko Mäkikylä
jaakko.makikyla@meridianx.fi, 050 345 6935

RETKIRYHMÄ

retkiryhma@helsinginmelojat.fi
Retkiryhmän jäsenet
Mirja Hämäläinen, 050 525 2843
Teemu Kokkonen, 050 551 0827
Harri Peterzens, 050 557 5443
Heli Pessa, 040 519 7036
Outi Lepola, 045 636 2157
Tiistairetkien koordinaattori Inkeri Salmenlinna
inkeri.salmenlinna@iki.fi, 050 575 7555

VAJARYHMÄ

Vajavastaava (MM) Jukka Honkala
jukka.honkala@pp1.inet.fi, 040 507 0880
Vajavastaava (SS) Jyrki Uotila
jyrki.uotila@luontopalvelut.fi, 0400 831 404
Päivystysvastaava Elisa Koivuranta
elisa.koivuranta@gmail.com, 0400 253 473

KALUSTORYHMÄ

Varausvastaava Jari Latvasalo. Kajakkien, trailerin ja muiden välineiden varaukset s-postilla kajakkivaraus@helsinginmelojat.fi tai soittamalla/tekstiviestillä 0400/886453 ti ja to klo 15:30-18:00.
Kalustohankinnat Risto Lehtivaara
risto.lehtivaara@kolumbus.fi
Kalustokirjanpito Mikko Kokkonen
mikko.kokkonen@nokia.com
Kalustonkunnostus Tapio Linkosalo
tapio.linkosalo@helsinki.fi

KEVÄTKOKOUS

Soutustadionin Soutupaviljongissa
(Merikannontie 4, puurakennuksen yläkerta)

MAANANTAINA 17.3. 2008 KLO 18

Esityslista:

- Kokouksen avaus
- Kokouksen puheenjohtajan, sihteerin, kahden pöytäkirjantarkastajan ja kahden ääntenlaskijan valinta
- Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
- Esityslistan hyväksyminen kokouksen työjärjestykseksi
- Vuoden 2007 tilinpäätös, tilintarkastajien lausunto ja vuosikertomus
- Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen
- Muut asiat
- Kokouksen päättäminen

TERVETULOA!

Kuva: Erkki Nieminen

HEMEN MAKSUT V. 2008

Jäsenmaksut:

Jäsenmaksu 70 e (talkoopanoksen tehneille 45 e)

Perhejäsenmaksu 135 e (kahden talkoopanoksen tehneille 85 e)

Nuorisojäsenmaksu (alle 18 v.) 25 e (nuorisojäsenmaksu talkoopanoksen tehneille 15 e)

Talkoomaksu 25 e (talkooolennus edellyttää vähintään neljän tunnin työpanosta seuran hyväksi)

Jäsenmaksu sisältää kaluston käyttöoikeuden. Jäsenmaksun maksanut jäsen saa käyttää seuran kajakkeja ja varusteita (mela, kelluntaliivit, aukkopeite) korkeintaan kaksi yöpymistä sisältäville vajalta vajalle melottavilla omilla retkillä ja seuran yhteisillä retkillä.

Liittymismaksut:

Liittymismaksu uudelle jäsenelle 36 e, perheelle 2 x 36 e, nuorisojäsenelle 15 e

Alennettu liittymismaksu 18 e

Muut maksut:

Avainpantti 10 e, kanoottipaikka yksikkö 25 e, kanoottipaikka kaksikot ja avokanootit 40 e

Varustekaappi 5 e

Vierasmaksu (1 vieras kerrallaan) 10 e/päivä/aukko

Maksut kajakkien ja tarvikkeiden lainaamisesta omille retkille (varaukset varausvastaavalta):

Retkipäivämaksu kajakista 2 e/aukko/päivä, kajakkikaaret 1 e/päivä

Teltta tai trangia 2 e/päivä

Kanoottitraileri 20 e lähtömaksu + seuran jäseniltä 8 e/päivä ja ulkopuolisilta 20 e/päivä

Myytävät tavarat:

Porkkala-Pellinki vedenkestävä vesiretkeilykartta (1:50 000) 2003 painos, 5 e.

Meriretkeilyn perustieto 3 e, siniset hihamerkit 3 e, kurssiohjaajien kirja 12 e (seuran kurssiohjaajat saavat sen osallistuessaan koulutuspäivään)

Laminointikone päivystyksen aikana käytössä, laminointikalvot (A4) 1 e ja (A3) 2 e

Ostetuista tuotteista/palveluista esitetään kuitti tiistaipäivystäjälle, SS klo 17-18 (kesäaikaan).

HeMen tilinumero

OP Oulunkylä 572146-113731. Merkitse maksaessasi nimesi ja maksun aihe laskun viestikenttään.